

at de kan gjengi detaljer. Det hele står for dem som en skjønn drøm om midtsommerbryllup på eventyrslottet i Trollheimen. Kort sagt en fest som det gikk frasagn om langt «over de høie fjælde».

Her innskytes en parentes for egen regning og risiko: Slike sammenkomster mellom byfolk og landsfolk har ikke bare sportslig interesse, men også en viss kulturell misjon — selv om de foregår i muntre og fordomsfrie former —. Når alt kommer til alt er det ikke så stor forskjell på «byfant» og «bonkop» som mange «høgghatta» eller «sjølbyrge» isolasjonister vil ha det til. Det inntrykk fikk ihvertfall de tre.

Det ble ikke aften den annen dag — men morgen den tredje. Avskjedsstunden stod for døren. Men først skulle de tre forsøke å kopiere Kleven & Co.s bedrifter fra åpningshøytideligheten ved å kurtisere den fortryllende vertinna. Men hun var trofast som fjell. Hele frieriet falt i fisk. — Det kom en kurv — med tre flasker trollheimsbrygg i.

De tre var jegere og fjellfolk og vant både til medgang og motgang — de søkte til andre jaktmarker.

De få gjestene som var igjen på slottet, så dem gå i gåsegang nedover stien og hørte dem synge helt til de forsvant i furuskogen:

Tilbake vi vandrer vi drengene tre
gjennom myrer og mo, over bekker og bre.
Med fruer og piger vi toge farvel.
Der er nu blant alle de likeste lell.

FJELLSIKRINGSKURSET

Av Bjarne Eriksen

I samarbeid med Norges Røde Kors Hjelpekorps arrangerte vår forening et fjellsikringskurs i dagene 27. januar til 3. mars 1952 på Gjevilvasshytta. Kurset talte 35 deltakere hvorav 4 damer fra landets mange hjelpekorps, fra Mo i Rana i nord til Halden i syd. Korpsset leder var kaptein Hanoa og instruktører K. G. Johan-

Deltakerne i kurset

Sverre Eriksen

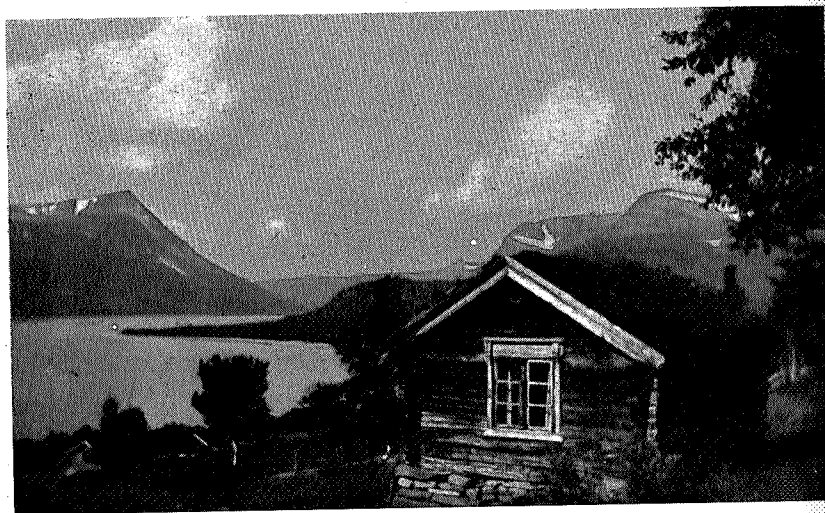
nesen og F. Schröder. En representant fra turistforeningen var innbudt.

Kurset ble oppsatt slik at deltakerne skulle få den best mulige opplæring i hjelpearbeide vinters tid i fjellet. Dagene var oppdelt i forskjellige øvelser fra kl. 8,30 til 16,30. Det var mange ganger en hard påkjenning da gradestokken viste 20 kuldegrader om morgenen ved oppstillingen.

Konsulent Gunnar Ramsli fra Oslo redegjorde for skredfaren i fjellet. Ennvidere var det ved Kåre F. Skalstad fra Voss hjelpekorps undervisning i å lete etter folk som var forulykket ved snøskred. Lavinehund ble også demonstrert.

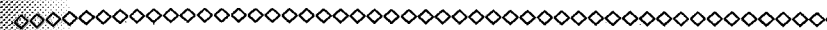
Kostholdet var det militære kostregulativ og tilberedningen ble foretatt av turistforeningens bestyrerinne Anna Grendal og Ella Rise.

Kurset var i alle deler vellykket og hjelpekorpsene skulle her ved være bedre rustet til å yte hurtig og effektiv hjelp hvis ulykken skulle være ute.

«Villa Tipp» med Orkla og Kamman

Trygve Reidar

NÅ VET DE AT

- vår første årbok ble gitt ut i 1889. Formatet var 10 × 15 cm. Fra 1896 er det tatt med bilder i årbøkene og fra 1913 finner vi annonsører. De 2 averterende firmaer finner vi fremdeles i våre årbøker. Vi har mange trofaste annonsører, og vi har lov til å tro at disse har funnet det regningssvarende å støtte turistforeningen. For dette takker turistforeningen.
- mange har sendt oss billedstoff til årboka, men vær vennlig og husk: Sett Deres navn og adresse på bildets bakside. Ellers kan det dessverre hende at et bilde blir uten fotografens navn i boka.
- de oppsatte spisetider på hyttene er bestemt av styret. Overholdes disse, vil arbeidet ellers på hytta kunne planlegges. I motsatt fall forrykkes alt, og både gjester og betjening taper på det. Kommer De for sent til spisetid, så forsøk i alle fall med smil og godt humør. Husk: De har i grunnen ikke lov å stille krav.
- i Nedalen har vi hver sommer besøk av fiskeørn. Den er totalfredet og bør ikke skytes. Kanskje burde alt dyreliv fredes på våre eiendommer?
- vintervardingens Hersjøen i Selbu—Schulzhytta på Stormoen er nå reist over hele Høgfjellet av ombudsmannen i Selbu, Thomas Solem og noen av hans venner.